

Iz Avstrije.

V noči od 16. na 19. maja je napadla drha nemškutarjev v Mariboru hišo slovenskega državnega poslanca Verstovška ter mu razbila s kamenjem vsa okna. Dva velika kamna sta padla v spalnico, kjer spijo otroci ter je pravo čudo da se ni dogodila nesreča.

Alojz Grošelj v Znojlanh na Kranjskem, dasiravno je oženjen, je imel s hčerjo svojega soseda, Marijo Maselj, dvoje nezakonskih otrok. Ko ga je tožila Marija radi vzdržavanja dece, jo je zasovražil strašno. Neki dan sta se obe hiši prepirali radi nekih desk, in pri tej priliki je Alojz udaril Marijo z nekimi drodjem tako teško po glavi in potem še parkrat ko se je že zgrudila na tla, da je Marija še isto noč umrla. Alojz Grošelj je bil obsojen na 13 mesecev težke ječe.

Frane Stiglic, doma iz Luč pri Ljubnem je padel na bojišču smrt no ranjen, a v smrtnih mukah ni pozabil na svoj rod, temveč je poprosil svojega prijatelja, da vse njegove prihranke, nekako 50 kron, pošlje v fond za slovensko šolo v Maribor na Štajerskem. Čast in slava mu!—

Trst ima sedaj z okolico 229,510 prebivalcev. Od teh je 59,908 Slovencev, 2396 Hrvatov in Srbov, 119,23 Italijanov, 11,850 Nemcev in 38,554 tujecev. No, to je nemško štetje. Po pravičnem štetju je v Trsta 80,900 Slovencev, a Hrvatov in Srbov 12,000, in še to je prej vzeto prenizko, kakor previsoko.— Za teh 80,000 Slovencev plača država 15 učiteljev, a za 11,000 Nemcev pa 70 učiteljev.

Javljajo z Drniša; Na en dan se tukaj poskušale štiri dekleta samomor radi nesrečne ljubezni. Vse so hčere uglednih rodbin. Ena se je poskušala obesiti, druga se je hotela zastrupiti, tretja ustreliti, četrta pa se je vrgla v reko. O pravem času so rešili ono iz reke in ono, ki se je hotela obesiti, druge dve (poskus zastrupljenja in revolverja pa sta še v življenjski nevarnosti).

Jugoslovanski Klub na Dunaju je napravil protest proti osnutku nemške navtične šole v Trstu.

V Gorici kupujejo Nemci hiše in posestva ter plačujejo prav bajeslovne cene za nje. Gotovo je, da so na poslu nemški milijoni, da si pribore pod na Adrijo, ki naj bo v nemških rokah. Slovenski kmetje, koji so o tem poučeni od slovenskega časnikarstva, se uspešno branijo pred to invazijo.

Tržaški deželni sod je odredil zaplembo imenika Alfonza On garo iz Labinja, trgovca, infanterista 97, pešpolka, ker je osumljen ubežništva k neprijatelju.

V Gorici puščajo sedaj municijo, da eksplodira. Tako je neki Anton Žigon, posestnik in gostilničar od Lukežičev, občina Renče (pri Gorici), napotil se proti Kostanjevici na Krasi ter našel smrt od nekega takega kupa, zažganih granat, ker straže niti niso bile postavljene, da bi mimo ideče opozarjale!

Politične stvari.

Misel narodnega združenja se vse bolj in bolj širi in prodira v široke mase troimenega naroda, prodira s toliko silo, da je danes vsako prepričan, da nam samo z zmago te ideje morejo zasijati boljši časi, srečnejša bodočnost. Zmago te misli nam je dokazal dan v o l i k e g a slovenskega tabora na Bizeljskem. Tam so se sestali bratje Slovenci, Hrvati in Srbi, vsi požeti z jedno mislijo, ta je svoboda in združenje. To se je zgodilo prvokrat tekom sedanje

krvave vojne, da so polteli bratje z one strani Sotle k svojim bratom Slovincem, da jih pozdravijo, da jim ponudijo desnico in da se zarotijo v skupno delo in borbo proti skupnemu sovražniku.

Kakor hitro se je izvedelo, da Slovenska Kmečka Zveza, politično društvo v Mariboru, prireja javno zborovanje na Bizeljskem, takoj so se pričeli pripravljati Hrvati, da v čim večjem številu pohite na ta zbor, da s svojo prisotnostjo zasvedočijo, svoje edinstvo in da z brati Slovenci zmenjajo svoje misli ter se pogovore za nadalnje delo za uresničenje kupnih zahtev. Iz Zagreba je prihitela akademska mladina z mnogimi odličnimi meščani in ženami. Sloveski kraji Dobava, Kapel in Sušice so pričakovali sprejod voz z burnimi ovacijami. Toda šele popoldne se je začelo zbirati nešteto kmetstvo prebivalstvo iz zagorskih brd, iz Klanjca in Kraljevca, pod vodstvom duhovnov, župnikov, z lastnimi zastavami, in sicer tam, kjer se je imel vršiti zbor. Takoj za tem so prišli vrli Srdočanu, pod vodstvom župnika Stopanusa ter upravitelja Šriberja, da pozdravijo Slovence, kojih se je nabralo že blizu šest tisoč.

Oblasti so zabranile, da bi Hrvati govorili na sestanku, zato so z zastavami šli do slavoloka, na katerem je bilo čitati napis: "Dom skupni nam zgraditelj" da tam počakajo Dr. Korošca.

Ko je prišel dr. Korošec, obsut s cvetjem, z ostalimi brati iz Brežic, Sv. Petra, itd., ter izstopil iz voza, stopil je pred njega poslanec Petričič in v imenu vseh Hrvatov je pozdravil Korošca z besedami: Prijatelj in družel! Evo nas Hrvatov, prihiteli smo semkaj, da pozdravimo Tebe in ves slovenski narod na tej posvečeni zemlji. Prišli smo semkaj, da čujemo Tvojo moško besedo, da nas učvrstiš in opogumiš za daljno borbo za naše narodne ideale. Bratski nam slovenski narod ravno sedaj prenaša težke čase. Kadar se dviga tajec ter upira vse svoje sile, kako nas mora združene razdvojiti! Ne boj se! Slovenski narod ni sam. Z njim so složni Hrvati in složni Srbi, ki bodo vedno neustrašeno stali pri svojih bratih Slovincih. Nerazrušljiva je naša vera ker usoda enega, je usoda vseh nas. Vaša trpljenja in tuge so naša trpljenja in tuge. Ramo ob rami složno se hočemo boriti še nadalje, a v Tebe, naš vodja, gledamo s popolnim zaupanjem, prepričani, da nam boš iz te težke borbe izšel kot slaven zmagalet. Mi te tukaj v Tvoji domovini pozdravljamo in prisegamo bratskemu slovenskemu narodu zvestobo do poslednjega diha.

V imenu prisotnih bratov Srbov je stopil sedaj pred D. Korošca akademik, Milan Popović in v plemenitih besedah pozdravil Dr. Korošca, kot moža, v katerega upira danes vsa Jugoslavija svoje oči in to sedaj tem bolj, ker se dvigajo neke mračne sence, ki napovedujejo vojno složnim bratom. Današnji dan je tem slavnejši, ker se je troimeni narod bratski sestal v času, ko nam silodržei krojijo usodo ter nas hočejo razdeliti. Hrvati in Srbi nikdar ne bodo zapustili bratov Slovencev, temveč bodo še silnejše vodili svojo borbo. Srbi bodo tem rajše ustrajali v tej borbi, (cenzuriranih nekaj vrstic, Srb danes ponosno in odkrito stopa kraj svojih bratov Slovencev in Hrvatov, ker je prepričan, da borba vodi do skupne zmage. Dr. Korošca, kot najstajnejšega borca za vse naše ideje, pozdravlja v imenu trpečih bratov ter izreka svoje veselje, ker vidi v njemu nezlomljivo idejo in silo da bo ustrajal do konca na tem potu.

Dr. Korošec so je zahvalil gen.

livo, a nato je krenil na mesto, kjer se je vrsila skupščina, ki jo je otvoril bizeljski župnik Raktar predlagal za predsednika domačega župana Josipa Janežiča. Predsednik je pozdravil vse navzoče posebej Dr. Korošca in Petriča ter druge odlične zastopnike troimenega jugoslovskega naroda, nakar je pričel govoriti Dr. Korošec. Zavladala je med tisočero množico grobna tišina.

Dr. Korošec najprej omenja dejstvo, da je vlada zabranila Hrvatom in Srbom govoriti na tem shodu. Omenja tudi neštete druge pregone, ki se jih poslužuje vlada proti Slovincem, Hrvatom in Srbom. Oni, ki ne čutijo z nami, so se takoj našli v vladni svantgardii, daž Nemci tolčejo po naših odealih. Onih kukavice se nismo in se ne bomo plašili. Kaki Horvati, Sachsi in Pilari niso v stann, da nas uničijo in odvrnejo od našega pota. Nato se dotika razbijanja raznih shodov po podkupljenih nemškutarjih, a ko niti to ni zaleglo čisto nič, je vzela vlada vse pregujanje v svoje roke. A zakaj se ti progoni? Ker je stara pravilo da okradeni poganja tata (nekaj celih stopcev zaplenjenih). A sedaj obratno pri nas tatovi preganjajo okradeno. Nato osvetljuje ulogo Czermina (cenzuriranih nekaj vrstic). Toda vse to nas ni razžalostilo in vlada ne bo doživela da bomo mi kazali skrbeča lica. Ravno obratno. Naše navdušenje je še večje ker sedaj vidimo, da še nas boje, a to je znak, da smo na pravem potu in da smo silni. Pa koncu vsega, kaj se nam more dogoditi?—

(Koncu govora, cel stopce, je zaplenjen od cenzure, a tudi goraj navedeno je bilo v mnogih hrvatskih listih zaplenjeno. Zato si je težko napraviti celo sliko Korošcovega govora).

Po končanem govoru mu je podala deputacija deklet iz St. Petra prekrasno lovorjev venec, s slovenskim, hrvatskim in srbskim trakom, dočim so bizeljske žene in odposlanstvo iz Brežic, podale Dr. Korošca vsoto nekaj tisoč kron, za gradnjo slovenske šole v Mariboru. Dalje so govorili še poslanci dr. Jankovič in Dr. Benkovič, a končno so dovolili govoriti tudi g. Šegviču, Hrvatui iz Dalmacije. Tudi njegov govor je cenzuriran. Po kratkem govoru Slovenskega kmeta Jarneviča, je bila enoglasno sprejeta sledeča resolucija:

1) Narodni jugoslovanski zbor, ki se je vršil na Bizeljskem dne 18. maja 1918, zaključuje: Neomejeno zaupanje Jugoslovanskega Kluba na Dunaju v dunajskem parlamentu, a posebno njegovemu predsedniku Dr. Korošcu ter ga prosi, da še nadalja vstraja v borbi za osvobodjenje naroda Hrvatov, Slovencev in Srbov v krepki slogi z bratskim češkim narodom.

2) Protestira proti poiskusu (ena vrsta cenzuriranja), da se združijo Slovence in Hrvate in Srbe, ter končno protestira proti izdajniškemu Štadler-Pilarovemu izstopu, s katerim se pomaga našim narodnim sovražnikom, odrekajoč se bratov Slovencev.

S prepevanjem "Lepa Naša Domovina" je bil zaključen ta veličastni zbor, ki je nanovo obnovil stare bratsko orožje, započeto od pamtiveka a utrjeno s krvjo pod Matijem Gubcem. (Po "Novinah", Zagreb.)

(Dalje prihodnjič.)

Richterjev Pain Expeller

z sidrom.

Vestno zdravilo dela čudeže

Približno 30 let so vživala Trinerjeva zdravila svetovno zaupanje in pripoznanje. To pa zato, ker si je vestnost in pravičnost izdelovalca dobila ugled pri odjemalcih. Toda povišanje cen vsem stvarjem je zadelo tudi nas, dasi smo se dolgo časa na vse pretege branili tega vkljub naraščanju cen pri izdelovalnem materialu. Toda vojni davki so nas prisilili, da moramo nekoliko povišati cene. Vsak prijatelj Trinerjevih zdravil gotovo razume da mora vsled tega plačevati več tudi lekarnar. To je povsem neovrgljiva resnica. Toda vsebina Trin. lekove ostane, kakor je bila, v gotovo zadovoljnost odjemalca.

Trin. Elix. of Bitter Wine.

Ima najboljše uspehe, ker ozdravlja boleznii. Devdeset odstotkov boleznii izhaja iz želodca. Trinarjev Elixir čisti želodec in odstranjuje iz droba vse nabirajoče se strupe, ki so vzrok pomnoževanju bacilov raznih boleznii povzročajoče otrpenja prebavnih organov. Trinarjev izdelki ne vsebujejo kemičnih snovi, nego samo lečna grenka zelišča in naravno rdeče in čisto vino.

Pri zapetlini, neprebavljivosti glavobolu, migreni, nervoznosti, splošnem oslajljenju kakor tudi pri posebnih želodčnih nepravilnostih, n. pr. pri ženskah, ko preminjajo dobo, rudarjih in drugih delavcih ki vdihavajo plin ob svojem delu. Vsakdo bo izpoznal vrednost tega zdravila. Dobiti ga je v vsaki lekarni.

TRINERJEV LINIMENT

prodira do sedeža boječih, zato hitro pomaga pri revmatizmu, nevralgiji, putiki; otrpanjenih udih itd. hitro in gotovo. Nadalje je izvršten pri izpahnenju, pretegujenju, oteklinah itd., in pri drgnjenju po kopanju nog odvzame utrudljivost. Naprodaj po vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin.

Antiseptika za zunanjo rabo, za izpranje grla, ust, ran, prisadov itd. Do bi se po vseh lekarnah.

V najvišje priznanje na zadnji mednarodni razstavi v San Francisco 1915 in Panama 1916 so bila odlikovana naša zdravila z zlato kolanjo

JOSEPH TRINER,

izdelovalec

1333 — 1339 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Varčnost

Napredek

ALI HOCETE POMAGATI?

VLADA ZDR. DRŽAV

PROSI, DA SE VADIJO V

Varčevanju in Napredku

VSE osebe v Vseh rečeh,

AKO SLEDITE TEJ PROSNJI, JE DOKAZ

PATRIJOTIZMA in LOJALNOSTI.

VARČEVATI IN KUPITI

Vojne Varčevalne znamke

Zdr. Držav

BO POMAGALO VAM IN VAŠI DOMOVINI

Ali boste pomagali?

Vprašajte vašega župnika, duhovnika, postarja, predsednika kluba, pismonošo ali bankirja.

Oni Vam bodo povedali kako.

Patrijotizem

Lojalnost

